

سه آمریکایی و یک ایتالیایی، فضانوردان مأموریت آرتمیس-۳

راديو فردا

۱ دقیقه پیش

از راست به چپ: رندی برزنیک، لوکا پارمیتانو، فرانک روبیو و آندره داگلاس روز ۹ ژوئن ۲۰۲۶ در رویدادی در مرکز فضایی جانسون ناسا در هیوستون، تگزاس، به عنوان خدمه مأموریت آرتمیس-۳ ناسا معرفی شدند

ناسا روز سه شنبه ۱۹ خرداد سه فضانورد آمریکایی و یک فضانورد ایتالیایی را به عنوان خدمه مأموریت بعدی آرتمیس معرفی کرد.

مأموریت جدید آرتمیس شامل نمایش اتصال فضاپیماها در مدار زمین در سال آینده خواهد بود و برای نخستین بار فرودگرهای ماه شرکت‌های اسپیس ایکس متعلق به ایلان ماسک و بلو اوریجین متعلق به جف بزوس را در فضا آزمایش می‌کند.

جرد آیزاکمن، مدیر ناسا، در مراسمی در هیوستون، آندره داگلاس، فرانک روبیو و رندی برزنیک از آمریکا و لوکا پارمیتانو از آژانس فضایی اروپا را به عنوان خدمه آرتمیس-۳ معرفی کرد. این مأموریت قرار است اواخر سال ۲۰۲۷ انجام شود، هرچند تاریخ دقیقی برای آن اعلام نشده است.

جرمی پارسونز، مدیر برنامه آرتیمیس ناسا، در این مراسم گفت: «آرتیمیس-۳ یک عملیات چندپرتابه بسیار هیجان‌انگیز، پیچیده و با هماهنگی بالا است که در یک بازه زمانی کوتاه و با سه فرود از قدرتمندترین موشک‌های جهان انجام خواهد شد».

برزنیک ۵۸ ساله، خلبان آزمایشی سابق و کهنه‌کار سه مأموریت فضایی، به‌عنوان فرمانده مأموریت انتخاب شده است. این خدمه همچنین شامل یک رکورددار فضایی، یک تازه‌وارد به فضا و نخستین شهروند اروپایی در یک مأموریت آرتیمیس است.

آزمایش اولیه مهم برای دو فرودگر اصلی ماه

این مأموریت نوعی «رقص دقیق» در مدار پایین زمین میان چند فضاپیما خواهد بود که در برنامه پیچیده آرتیمیس ناسا مشارکت دارند؛ برنامه‌ای که پروژه اصلی آمریکا برای بازگرداندن انسان به ماه و ایجاد حضور بلندمدت در آنجاست. این برنامه همچنین با رقابت چین مواجه است که هدف‌گذاری کرده تا سال ۲۰۳۰ انسان را به ماه بفرستد.

اگرچه مأموریت دو هفته‌ای آرتیمیس-۳ به ماه نزدیک نخواهد شد، اما به‌عنوان آزمایش اولیه مهمی برای دو فرودگر اصلی ماه در نظر گرفته می‌شود که ناسا در مأموریت‌های بعدی برای فرود فضاوردان استفاده خواهد کرد.

استارشیپ اسپیس‌ایکس و بلو مون بلو اوریجین به‌نوبت به فضاپیمای اوریون ناسا، کیسولی که با موشک SLS به فضا پرتاب می‌شود، متصل خواهند شد.

این سه فضاپیما سازوکارهای اتصال را آزمایش کرده و در مدار پایین زمین در کنار یکدیگر مانور می‌دهند، سپس به زمین بازمی‌گردند.

در مأموریت آرتیمیس-۲ در ماه آوریل، سه فضاورد آمریکایی و یک فضاورد کانادایی به دور ماه پرواز کرده و بازگشتند. پیشتر، آرتیمیس-۱ در سال ۲۰۲۲ مشابه همین مأموریت اما بدون خدمه بود. آرتیمیس-۳ دومین مأموریت سرنشین‌دار این برنامه است و آخرین مأموریت پیش از تلاش ناسا برای فرود انسان بر سطح ماه در سال ۲۰۲۸ محسوب می‌شود.

پارسونز گفت در ترتیب پرتاب‌های آرتیمیس-۳، ابتدا فضاپیمای بلو مون به مدار خواهد رفت و سپس اوریون با فضاوردان پرتاب می‌شود. این دو فضاپیما حدود دو روز به هم متصل خواهند بود و فضاوردان آزمایش‌ها و نمایش‌های فناوری را در بلو مون انجام می‌دهند.

سپس بلو مون از اوریون جدا می‌شود و جای خود را به استارشیپ می‌دهد که آن هم برای حدود یک روز به اوریون متصل شده و سپس به زمین بازمی‌گردد.

تأخیر در توسعه فضاپیماها

اسپیس‌ایکس و بلو اوریجین طی سال‌های اخیر با تأخیرهای متعددی در توسعه فرودگرهای خود مواجه بوده‌اند. این شرکت‌ها پارسال برنامه‌های تسریع‌شده‌ای به ناسا ارائه دادند که موجب بازنگری در برنامه آرتیمیس و شکل‌گیری مأموریت اتصال آرتیمیس-۳ شد.

این مأموریت در سال ۲۰۲۷ مستلزم آن است که استارشیپ اسپیس‌ایکس و نسخه اولیه بلو مون تقریباً هم‌زمان برای پرتاب آماده باشند. اسپیس‌ایکس ماه گذشته نسخه جدیدی از استارشیپ را با ارتقایهای مخصوص مأموریت‌های ماه آزمایش کرد.

در مقابل، موشک نیو گلن بلو اوريجين ماه گذشته روی سکوی پرتاب در فلوریدا منفجر شد، در حالی که آماده پرتاب ماهواره‌های آمزون بود.

این انفجار بخش زیادی از تنها سکوی پرتاب این شرکت را نابود کرد و موشکی را که قرار است فرودگر بلو مون را حمل کند، برای چند ماه زمینگیر کرد. این فرودگر هم‌اکنون در هیوستون و فلوریدا در حال آزمایش زمینی است.

جان کولوريس، مدير برنامه ماه بلو اوريجين، گفت تحقیقات درباره علت انفجار «پیشرفت بسیار خوبی» داشته و مدیرعامل شرکت انتظار دارد نیو گلن تا پایان سال دوباره به سکوی پرتاب بازگردد.

پارسونز نیز گفت: «ما اطمینان داریم که نیو گلن برای آرتمیس-۳ آماده خواهد بود».

دستاوردی برای ایتالیا

حضور پارمیتانو ۴۹ ساله در این مأموریت، برای ایتالیا در مقطعی حساس از نظر سیاسی برای شرکای بین‌المللی ناسا، یک موفقیت محسوب می‌شود.

آیزاکمن در بازنگری برنامه آرتمیس در سال جاری، طرح ایستگاه فضایی در مدار ماه موسوم به «گیت‌وی» را لغو کرد و تمرکز بیشتری بر ساخت پایگاه روی سطح ماه گذاشت؛ تصمیمی که با برنامه‌های تسریع‌شده شرکت‌های خصوصی همسو بود.

این تصمیم، شرکای ناسا مانند آژانس فضایی اروپا، کانادا و ژاپن را که سال‌ها روی اجزای این ایستگاه کار کرده بودند، غافلگیر کرد. با این حال، ناسا به‌سرعت با ایتالیا برای همکاری در ساخت پایگاه ماه توافق امضا کرد.

پارمیتانو که در سال ۲۰۰۹ به گروه فضانوردان آژانس فضایی اروپا پیوست، تاکنون دو بار به فضا سفر کرده است. او نخستین فضانورد ESA در یک مأموریت آرتمیس و دومین عضو غیرآمریکایی پس از فضانورد کانادایی جر می هسن است.

تئودورو والنته، رئیس آژانس فضایی ایتالیا، در بیانیه‌ای گفت انتخاب پارمیتانو به‌عنوان خلبان آرتمیس-۳ «نقش و توانمندی‌های سامانه فضایی اروپا و ایتالیا در اکتشاف انسانی فضا را تأیید و تقویت می‌کند».

این مطلب بخشی از:

فراتر از خبر

بایگانی

دانش و فناوری